

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่สอง มีการศึกษา 2531 และลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 6 (อ 616) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 21,897 คน (สถิติกองแผนงาน พุทธศักราช 2531 กรมสามัญศึกษา)

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ 616) ในภาคเรียนที่สอง มีการศึกษา 2531 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยการสุ่มกลุ่ม 2 ระยะ (Two-Stage Simple Sampling) โดยกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนในการสุ่มไม่เกิน 5% และมีความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 95% ซึ่งจากประชากรทั้งหมดจำนวน 21,897 คน ดังกล่าวแล้ว จะต้องได้ตัวอย่างมาศึกษาประมาณ 392 คน (Yamane 1969 : 886) และวิธีการให้ได้มาซึ่งตัวอย่างจำนวนประมาณดังกล่าวมีดังนี้

1. คำนวณว่านักเรียนจำนวนประมาณ 392 น่าจะมาจากห้องเรียนจำนวนเท่าใดปกติแล้วโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีนักเรียนประมาณ 35-40 คนต่อห้องเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดที่จะสุ่มตัวอย่างดังกล่าวจาก 11 ห้องเรียน
2. ทำการสุ่มโรงเรียนจากจำนวน 97 โรงเรียนใน 8 ท้องที่การศึกษา โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยสัดส่วน 12% ของจำนวนโรงเรียนในแต่ละท้องที่การศึกษา ได้จำนวนโรงเรียน 11 โรงเรียน

3. ทำการลุ่มห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก 11 โรงเรียนในข้อ 2 โดยวิธี ลุ่มอย่างง่ายมาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน รวมเป็น 11 ห้องเรียน ปรากฏว่า ได้ลุ่มตัวอย่าง มา 385 คน ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับจำนวน 392 คน ที่ได้ประมาณไว้ตั้งแต่แรก

ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้ลุ่มตัวอย่างประชากร 385 คน

การสร้าง เครื่องมือในการวิจัย

ในการสร้าง เครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัย เกี่ยวกับภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจ และความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารของนักเรียน เพื่อ เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และแบบทดสอบ

2. สร้างแบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังนักเรียนด้าน เพศ อายุ จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์อยู่ต่างประเทศ การใช้ประโยชน์จากสื่อในการเรียน การได้รับปรึกษาทำการบ้าน การพูดภาษาอังกฤษของสมาชิกภายในครอบครัวที่บ้าน สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดกำหนดคำตอบและเติมคำ จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นตามแนวคิดของอาร์ ซี การ์ดเนอร์ และแอล เอ จาโคโบวิตส์ (R.C. Gardner 1972, 1985 and L.A. Jakobovits 1970) จำนวน 15 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 อันดับ (Likert's Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจ สร้างขึ้นตามแนวคิดของอาร์ ซี การ์ดเนอร์ และแอล เอ จาโคโบวิตส์ (R. C. Gardner 1972, 1985 and L. A. Jakobovits 1970) สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับแรงจูงใจ เชิงเครื่องมือ แรงจูงใจ เชิงบูรณาการ และปริมาณแรงจูงใจ จำนวน 33 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามแรงจูงใจ เชิงเครื่องมือและแรงจูงใจ เชิงบูรณาการ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 อันดับ ส่วนแบบสอบถามปริมาณแรงจูงใจ เป็นแบบสอบถามชนิดให้ เลือกตอบ

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถามและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำไว้

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน
เจ้าพระยาวิทยายาคมและปากน้ำวิทยายาคม จำนวน 96 คน

5. ตรวจสอบให้คะแนนแล้วคำนวณหาความเที่ยงสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา โดยใช้เครื่อง
คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปชื่อ SPSSX ปรากฏว่า

5.1 แบบสอบถามการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8507

5.2 แบบสอบถามแรงจูงใจทั้งหมดมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.8850

6. สร้างแบบทดสอบ 1 ชุด ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1-6 (อ 411-2 อ 513-4 อ 615-6) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เพื่อเป็นแนวทางการออกข้อสอบ

6.2 ทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1-6 ที่รวบรวมมาจาก 8 กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนกลาง เพื่อใช้เป็นแนวทางการกำหนดสัดส่วนของเนื้อหาข้อกระทงสอบตามทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน

6.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร 1 ชุด เพื่อวัดทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก 1-6 จากข้อ 6.2 เป็นหลัก ได้จำนวนข้อกระทงสอบรวม 55 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน แบบทดสอบประกอบด้วย

ก. แบบทดสอบการฟัง เป็นข้อสอบวัดการฟังข้อความจากเทปพร้อมภาพประกอบโดยให้นักเรียนพิจารณาว่า ข้อความที่นักเรียนฟังนั้นสอดคล้องกับรูปภาพหรือไม่ เขียนถูกต้องข้อความกับรูปภาพสอดคล้องกัน และเขียนผิดเมื่อไม่สอดคล้องกัน จำนวน 10 ข้อ

ข. แบบทดสอบการพูด เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มี 1 ตัวเลือกถูก อีก 3 ตัวเลือกผิด จำนวน 10 ข้อ

ค. แบบทดสอบการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก มี 1 ตัวเลือกถูก อีก 4 ตัวเลือกผิด จำนวน 20 ข้อ

ง. แบบทดสอบการเขียน เป็นข้อสอบเติมคำในโฆษณาและรายงาน จำนวน 15 ข้อ

6.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำไว้

6.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยายคม และปากน้ำวิทยายคม จำนวน 100 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงสอบรายข้อโดยการหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากจากการนำแบบทดสอบไปทดลองครั้งที่ 1 สรุปได้ว่า จากข้อกระทงสอบ 55 ข้อ มี 36 ข้อที่อยู่ในเกณฑ์ คือ มีค่าอำนาจจำแนก $.20$ ขึ้นไป และมีค่าความยาก $.20-.80$ ส่วนข้อกระทงสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า $.20$ จำนวน 19 ข้อ และใน 19 ข้อนี้ มีค่าความยาก $.20-.80$ จำนวน 14 ข้อ ส่วนอีก 5 ข้อ มีค่าความยากต่ำกว่า $.20$ และสูงกว่า $.80$

การวิเคราะห์ข้อกระทงสอบรายข้อนั้นใช้เทคนิค 50% ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อกระทงสอบที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เกือบไว้ จำนวน 36 ข้อ และจากข้อกระทงสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ 19 ข้อ ได้พิจารณาข้อกระทงสอบที่มีค่าความยาก $.20-.80$ จำนวน 14 ข้อ โดยให้คงเนื้อหาเดิม แก้ไขตัวเลือกเพิ่มตัวลวง เพราะว่ายังมีค่าอำนาจจำแนกไม่อยู่ในเกณฑ์ ตัดออก 5 ข้อ ได้ข้อกระทงสอบจำนวน 50 ข้อ สำหรับการทดลองสอบครั้งที่สอง โดยใช้เวลาทำ 50 นาที

การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2 ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม ยานนาเวศวิทยายคม และพุทธจักรวิทยา จำนวน 100 คน ได้ข้อกระทงสอบจำนวน 50 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง $.20$ ถึง $.74$ และค่าความยากอยู่ระหว่าง $.20$ ถึง $.80$ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 จากการใช้สูตร KR-20 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SEM) เท่ากับ 2.58 (ดูตารางในภาคผนวก)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ก. ตัวทำนาย (Predictors) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. ภูมิหลังนักเรียน จำแนกออกเป็นตัวแปรย่อย ๆ ดังนี้

1.1 เพศ กำหนดตัวเลขแทนตัวแปรเพศ ดังนี้

เพศชาย ให้มีค่าเท่ากับ 1

เพศหญิง ให้มีค่าเท่ากับ 0

1.2 อายุ นับตามอายุจริงเป็น เดือน

1.3 จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ นับตามระยะเวลาที่เรียน

1.4 ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ ให้ 1 คะแนน สำหรับผู้ที่เคยเดินทางไปต่างประเทศ ให้ 0 ถ้าไม่เคย ให้ 1 คะแนน สำหรับระยะเวลาเกิน 6 เดือน ที่พักอยู่ต่างประเทศ และ/หรือ ผู้ที่เคยไปมากกว่า 1 ประเทศขึ้นไป กรณีนอกเหนือจากนี้ ให้ 0 รวมกรณีเคยเดินทางไปต่างประเทศกับระยะเวลาที่พักอยู่ต่างประเทศ เข้าด้วยกัน เรียก ประสบการณ์ที่อยู่ต่างประเทศ

1.5 การใช้ประโยชน์จากสื่อในการเรียนภาษาอังกฤษ กำหนดตัวเลขตามปริมาณมากน้อยในการใช้ ดังนี้

เป็นประจำ ให้มีค่าเท่ากับ 5

บ่อยครั้ง ให้มีค่าเท่ากับ 4

บางครั้ง ให้มีค่าเท่ากับ 3

นาน ๆ ครั้ง ให้มีค่าเท่ากับ 2

ไม่เคยเลย ให้มีค่าเท่ากับ 1

1.6 การได้รับปรึกษาทำการบ้านภาษาอังกฤษ กำหนดตัวเลขตามปริมาณมากน้อยที่ได้รับการปรึกษา ดังนี้

เป็นประจำ ให้มีค่าเท่ากับ 5

บ่อยครั้ง ให้มีค่าเท่ากับ 4

บางครั้ง ให้มีค่าเท่ากับ 3

นาน ๆ ครั้ง ให้มีค่าเท่ากับ 2

ไม่เคยเลย ให้มีค่าเท่ากับ 1

1.7 การพูดภาษาอังกฤษของสมาชิกภายในครอบครัวที่บ้านกำหนดตัวเลขตามปริมาณมากน้อยที่พูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

พูดบ่อย ๆ ให้มีค่าเท่ากับ 3

พูดบ้าง ให้มีค่าเท่ากับ 2

ไม่พูดเลย ให้มีค่าเท่ากับ 1

1.8 สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ประกอบด้วยอาชีพ ระดับการศึกษา ของมีค่ามรดก และรายได้ของครอบครัวต่อ เดือน ผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดการแบ่งระดับตัวแปร และการให้คะแนนของปัญหากรณี ชุดังกร (2521 : 30-31) โดยกำหนดตัวเลขไว้ดังนี้ คือ

ก. ตัวแปรอาชีพ

ผู้ปฏิบัติงานค้าขายรายย่อย กรรมกร เกษตรกรเช่าที่ดิน	มีค่าเท่ากับ	1
ผู้ปฏิบัติงานกึ่งฝีมือ เช่น เสมียน พนักงานและบริการ	มีค่าเท่ากับ	2
ผู้ปฏิบัติงานฝีมือเช่น ช่างเทคนิค ช่างเสริมสวย	มีค่าเท่ากับ	3
ผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพระดับกลาง เจ้าของร้าน ห้อค้า	มีค่าเท่ากับ	4
ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ ตั้งแต่ระดับ 3-5	มีค่าเท่ากับ	5
ผู้บริหารระดับสูง เจ้าของกิจการขนาดใหญ่ ข้าราชการ ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป	มีค่าเท่ากับ	6
นักวิชาชีพ แพทย์ วิศวกร ครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัย	มีค่าเท่ากับ	7

ข. ตัวแปรระดับการศึกษา

ไม่ได้เข้าโรงเรียน	มีค่าเท่ากับ	1
ชั้นประถมศึกษา	มีค่าเท่ากับ	2
ชั้นมัธยมศึกษา	มีค่าเท่ากับ	3
ประกาศนียบัตร หรือ อนุปริญญา	มีค่าเท่ากับ	4
ปริญญาตรี	มีค่าเท่ากับ	5
ปริญญาโท	มีค่าเท่ากับ	6
ปริญญาเอก	มีค่าเท่ากับ	7

ค. ตัวแปรรายได้

ไม่เกิน 3,000 บาท	มีค่าเท่ากับ	1
3,000 - 5,499	มีค่าเท่ากับ	2
5,500 - 7,999	มีค่าเท่ากับ	3
8,000 - 10,499	มีค่าเท่ากับ	4
10,500 - 12,999	มีค่าเท่ากับ	5
13,000 - 15,499	มีค่าเท่ากับ	6
15,500 บาท ขึ้นไป	มีค่าเท่ากับ	7

1.9 การได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ
มีวิธีตรวจให้คะแนน ดังนี้

- ให้ 1 คะแนน เมื่อตอบว่า น้อยที่สุด
- ให้ 2 คะแนน เมื่อตอบว่า น้อย
- ให้ 3 คะแนน เมื่อตอบว่า ปานกลาง
- ให้ 4 คะแนน เมื่อตอบว่า มาก
- ให้ 5 คะแนน เมื่อตอบว่า มากที่สุด

2. แรงจูงใจ แบ่งออกเป็น

2.1 แบบสอบถามแรงจูงใจเชิงบูรณาการ มีวิธีตรวจให้คะแนน เช่นเดียวกับแบบสอบถามการได้รับความสนับสนุนจากผู้ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 แบบสอบถามปริมาณแรงจูงใจ มีวิธีตรวจให้คะแนน ดังนี้

- ให้ 1 คะแนน เมื่อตอบว่า ไม่เคยเลย
- ให้ 2 คะแนน เมื่อตอบว่า เป็นบางครั้ง
- ให้ 3 คะแนน เมื่อตอบว่า บ่อยครั้ง

ข. ตัวเกณฑ์ (Criteria) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน จำนวน 50 ข้อ มีวิธีให้คะแนน ดังนี้

แบบทดสอบวัดทักษะฟัง พูด เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก ส่วนแบบทดสอบอ่านมี 5 ตัวเลือก

- ให้ 1 คะแนน สำหรับคำตอบถูก
- ให้ 0 คะแนน สำหรับคำตอบผิด

ในทำนองเดียวกัน แบบทดสอบวัดทักษะเขียน เป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำ มีวิธีให้คะแนนแบบเดียวกัน คือ

- ให้ 1 คะแนน สำหรับคำตอบถูก
- ให้ 0 คะแนน สำหรับคำตอบผิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามภูมิหลังนักเรียน แบบสอบถามการได้รับความสนับสนุนจากผู้

ปกครองในการเรียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามแรงจูงใจ และแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของนักเรียนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึง กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อขอความช่วยเหลือและความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนสุ่มได้
2. ติดต่อขอความร่วมมือกับโรงเรียนในข้อ 1 เพื่อนัดหมายนักเรียนทำแบบทดสอบและตอบแบบสอบถาม
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารของนักเรียน ใช้เวลา 50 นาที ส่วนแบบสอบถามนั้น ใช้เวลาประมาณ 15 นาที ซึ่งสามารถทำในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ได้
4. ตามเก็บข้อมูล และตรวจให้คะแนน แบบทดสอบ และแบบสอบถาม ตามวิธีการของ เครื่องมือแต่ละประเภท
5. คัดลอกข้อมูลนักเรียนลงใน Coding Form เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปชื่อ SPSSX (Statistical Package for the Social Science, Version X) ที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารของนักเรียนกับ ตัวแปรภูมิหลัง 9 ด้าน และแรงจูงใจ 3 องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารของนักเรียนโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) แล้วนำค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ มาทดสอบนัยสำคัญโดยการทดสอบค่าที (t-test)
2. หาสมการถดถอยพหุคูณที่สามารถทำนายความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนจากตัวแปรองค์ประกอบภูมิหลังนักเรียน 9 ด้าน และตัวแปรแรงจูงใจ 3 องค์ประกอบ โดยนำตัวทำนายและตัวเกณฑ์ทั้งหมดไปคำนวณโดยวิธีถดถอยพหุคูณแบบ เพิ่มตัวแปร เป็นลำดับขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ค่าสหสัมพันธ์หลายตัว (Multiple Correlation)
ระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์

2.2 นำค่าสหสัมพันธ์หลายตัวของตัวแปรที่มีนัยสำคัญไปสร้างสมการ
ถดถอยทำนายคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปคะแนนดิบ และคะแนน
มาตรฐานโดย

2.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficient)
ของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน

2.2.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย

2.2.3 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
(Standard Error of Estimate)